



בית המשפט המחוזי בירושלים

14 יוני 2013

עמ"ת 13-06-29482 כהן נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט כרמי מוסק

ירוחם כהן, ת"ז 204105779

העורר

נגד

מדינת ישראל – משטרת ישראל מחוז ש"י

המשיבה

נוכחים:

העורר ובא כוחו עו"ד ארז בר-צבי  
ב"כ המשיבה עו"ד נחלה גני

פרוטוקול

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32

ב"כ העורר: חוזר על הודעת הערר ומבקש לומר כי לא מובנת לי התנהלות המשיבה בכל הפרשייה וביהמ"ש מכיר את הפרשייה. מפנה לנספח ה לבקשה שם המשיבח ביקשה להותיר את העורר במעצר בית כפי שנקבע בהחלטת ביהמ"ש קמא, אך לא ברור לאיזו החלטת. הלכת ביהמ"ש בעניין הגבלת חירותו של אדם שלא באופן מוצדק חלה גם בעניין זה. ביהמ"ש היה מוכן לדון בבקשה שעה שבמשך שבוע העורר משוחרר ממעצר בית, וזאת על סמך פרשנות שמרחיבה אפשרות להגבלת חירות אדם באופן משתמע ולא במפורש. בנוסף, כטענה חלופית, הערר צריך להתקבל וביהמ"ש צריך לקבוע כי אין מקום לדון בבקשה על פי החלטת בימ"ש נכבד זה ולאור כל ההשתלשלות. בימ"ש קמא החזיר אדם למעצר בית עד לדיון בבקשה לגופו של עניין.

ב"כ המשיבה: אציין כי אנו בפני כתב אישום שהכל לכאורה ומדובר בעבירת התפרצות לבית מגורים. בשל העובדה שלא היתה חוות דעת לעניין טביעת הנעל, שוחרר העורר בתנאי מעצר בית, היינו זכה בשל העובדה שחוות הדעת היתה חסרה. לכן, לאחר מכן המשיבה בצורה מוסרית כדי שלא להחזיר את העורר למעצר ממש ממעצר בית, חוגשה בקשה להארכת תנאי מעצר הבית שנקבעו על ידי בימ"ש קמא. מספר שופטים דנו בעניין והשאלה היא פרשנות. גם אם אדם משוחרר, זכותה של התביעה להגיש בקשה למעצר עד תום ההליכים, זאת אם יש נסיבה חדשה. בתק זה הנסיבה החדשה היא שיש בוודאות לגבי טביעת הנעל חוות דעת.

ב"כ העורר: לדעתי כלל לא צריך להתקיים דיון בבקשה להארכת תנאים שכן לא מדובר בנסיבה חדשה.



**בית המשפט המחוזי בירושלים**

14 יוני 2013

עמ"ת 13-06-29482 כהן נ' מדינת ישראל

1

2

לאחר ההפסקה

3

4

בייכ המשיבה: לאור הערות ביהמ"ש ולאחר שביהמ"ש הנכבד תבחיר לנו כי באותה החלטה קודמת של ביהמ"ש נכבד זה כי תנאי מעצר הבית לא היה קיים, אך הוותר על כנס את יתר התנאים, מבקשים שאותם תנאים ייקותרו על כנס, ואני מסכימה לאור זאת לערר לעניין מעצר הבית.

6

7

8

בייכ העורר: אבקש שחברתי תבחיר האם היא עומדת על בקשתה להארכת תנאים עד לדיון כיוון שבשעה שהסכימה לקבלת הערר צריך להיות ברור כי אינה עומדת על בקשתה עוד. בנוסף, ביהמ"ש העיר הערה על פרשנות ביהמ"ש קמא שהביאה לשלילת חירותו של אדם בצורה משתמעת ולא ברורה ואזכיר את הדוגמא, מה היה קורה אילו נתפס מחוץ לביתו בין 13.6 ל-16.6.

11

12

13

14

15

החלטה

16

17

1. לאור הסכמת המשיבה, אני מורה כי יש לקבל את הערר במובן זה, שתנאי מעצר הבית שהטיל כבי השופט מינטקביץ שיחול עד לדיון במעצר עד תום ההליכים – בטל.

18

19

20

2. יתר תנאי השחרור לפיהם שוחרר העורר, על פי החלטות בית המשפט, יעמדו בתוקפן.

21

22

23

24

ניתנה והודעה היום ו' תמוז תשע"ג, 14/06/2013 במעמד הנוכחים.

כרמי מוסק, שופט

25

**בית המשפט המחוזי בירושלים**

בפני כב' השופט התורן

עמ"ת \_\_\_\_\_

בעניין שבין:

ירוחם כהן

וליד 1992

ת"ז 204105779

באמצעות ב"כ עו"ד ארז בר-צבי

במינוי מטעם הסנגוריה הציבורית

מרח' המעלות 4, ירושלים

העורר

טל': 02-5023152 ; פקסי: 02-5023153

- נ ג ד -

מדינת ישראל

באמצעות לשכת תביעות ש"י

חמשיבה**עדר על החלטת מעצר עד תום ההליכים**

מוגש בזאת עדר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט י' מינסקביץ) בתיק מ"ת 13-06-28895 מיום 13.6.13 (להלן: "בית משפט קמא"), שבה הורה על שחרורו של העורר במעצר בית וזאת עד ליום 16.6.13 וזאת לשם קיום דיון בבקשה אותה הגישה המשיבה ל"הארכת תנאי מעצר הבית" עד לתום ההליכים המשפטיים כנגד העורר. בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל את העדר, לבטל את החלטות בית המשפט קמא ולקבוע כי לא היה מקום לשחרר את העורר בתנאים שעה ששוחרר ממעצר הבית עוד ביום 6.6.13. העורר יטען כי אין כל מקום לקיים דיון בבקשת המדינה להארכת תנאי מעצר הבית, שכן אלו הסתיימו עוד ביום 6.6.13.

בית המשפט הנכבד מתבקש לקיים דיון דחוף בבקשה עוד ביום 14.6.13, אליו יתייצב העורר.

**רקע והליכים:**

1. ביום 2.6.13, נעצר לראשונה העורר בחשד לביצוע התפרצות בזירת. בדיון בבקשת המשטרה להארכת מעצרו של החשוד הורה בית משפט השלום (מ"י 13-06-3588 כבוד השופטת ע' כהן) על שחרור העורר בתנאים הבאים:  
מעצר בית מלא בבית אחיו עד ליום 6.6.13 בשעה 10:00.  
חתימה על ערבות עצמית ועל ערבות צד ג' בסך 4,000 ₪ כל אחת.  
הפקדה על סך 500 ₪.

**חמשיבה לא הגישה עדר על החלטה זו.**

\*\*\*\*\* מצ"ב העתק החלטת כבוד השופט ע' כהן ומסומן א'.

2. ביום 10.6.13, ארבעה ימים לאחר תום מעצר הבית, עצרה משטרת ישראל את העורר בעקבות התפתחות בחקירה, לפיה התקבלה חוות דעת של מומחה לתביעות נעלים המעידה על התאמה בין נעל שנתפסה, לכאורה, בדשות המשיב לבין תביעות נעל בדירה אליה התפרצו.

3. בדיון שנערך עוד באותו היום בבקשת המשטרה להאריך את מעצרו לפי סעיף 17 ד' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) תשנ"ו-1996, הורה בית המשפט קמא (כבוד השופטת ש' לארי-בבלי) על שחרורו של העורר בתנאים אותם קבעה השופטת בהן.

\*\*\*\*\* מצ"ב העתק החלטת כבוד השופט ש' לארי-בבלי ומסומן ב'.

4. על החלטת כבוד השופטת ש' לארי-בבלי הגישה המשיבה ערר לבית משפט נכבד זה (עמ"י 13-06-26548, כבוד השופט כ' מוסק). בית משפט נכבד זה דחה את הערר בזו הלשון:

"כידוע השיקול העיקרי במצבים אלה הוא החשש לשיבוש החקירה, שבמצב הדברים היום כבר אינו קיים, וכן מסוכנותו של המשיב, שכבר נשקלה כאמור שעה ששוחרר על-על ידי כבוד השופט עירית כהן, החלטה שכאמור העוררת לא ראתה מקום לחלוק עליה.

בנסיבות אלה ולאור החלכות הידועות, כי לא בנקל ישיב בית המשפט אדם ששוחרר למעצר, אני מודה כי הערר נדחה.

מאחר והתנאים שנקבעו על-ידי כבוד השופטת כהן התמלאו, יש לשחרר את המשיב על אתר."

(פסקאות 7-9 לחלטה. ההדגשות הוספו)

\*\*\*\*\* מצ"ב העתק החלטת כבוד השופט כ' מוסק ומסומן ג'.

5. ביום 13.6.13, ומבלי שברור העיתוי, בחרה המשיבה ליצור קשר טלפוני עם העורר ולהזמיןו לחתייצב בבית המשפט השלום לצורך דיון בבקשה להארכת תנאים עד לתום החליכים המשפטיים אותה הגישה בצוותא חדא עם כתב אישום כנגד העורר.

\*\*\*\*\* מצ"ב העתק כתב האישום ומסומן ד'.

\*\*\*\*\* מצ"ב העתק הבקשה למעצר עד לתום ההליכים ומסומן ה'.

6. בדיון שהתקיים בבקשה ביום 13.6.13, טען העורר, כטענה מקדמית, בטרם יתקיים דיון לגופה של בקשה, כי המשיבה אינה יכולה להגיש בקשה להארכת תנאי מעצר הבית, שכן תנאי מעצר הבית פקעו עוד ביום 6.6.13.

7. בית המשפט קמא דחה את הטענה בקובעו כי על פי החלטת כבוד השופטת שי לארי-בבלי חיה העורר במעצר בית בזו הלשון:

**"מתחלטה עולה בכרוז כי כבוד השופטת ש. לארי-בבלי התמונה שהמשיב ישוחרר בדיוק לאותם תנאים אשר קבעה כבוד השופטת ע. להן. לא היה עליה לציין במפורש כי התנאים כוללים גם את מעצר הבית"**  
(עו 2 להחלטה, שורות 21-23. ההדגשה הוספה)

8. לאור דחיית הטענה המקדמית של העורר, קבע בית המשפט קמא כי יתקיים דיון לנופה של בקשה ביום 16.6.13, וזאת לאחר שהעורר יצלם את חומר החקירה בתיק.

\*\*\*\* מצייב העתק החלטת כבוד השופט י' מינטקביץ ומסומן ו'.

מכאן הערר,

ואלו נימוקי הערר

9. שגה בית משפט קמא משקבע שעל פי החלטת כבוד השופטת שי לארי-בבלי שוחרר העורר בתנאי מעצר בית וזאת בשל העובדות הבאות:

א. הבקשה בפני כבוד השופטת לארי-בבלי נידונה ארבעה ימים לאחר שפגו תנאי מעצר הבית. על כן לא סביר שכבוד השופטת לארי-בבלי השיבה את העורר למעצר בית מבלי שניתנה לו הזכות לטעון בנושא.

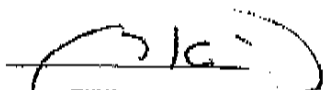
ב. המילה מעצר בית אינה מוזכרת בהחלטת כבוד השופטת לארי-בבלי ומכוח קל וחומר לא ברור היכן אמור לשהות העורר במעצר בית, מתי מעצר הבית צפוי להתחיל ומתי הוא צפוי לפוג.

10. זאת ועוד, העורר יטען כי פרשנות סבירה של החלטת כבוד השופט שי לארי-בבלי ושל בית משפט נכבד זה, מובילה למסקנה חד משמעית לפיה העורר שוחרר ביום 10.6.13, אך ורק בתנאי הערבות אשר נועדו להבטיח התייצבותו של העורר למשפט.

11. שגה בית המשפט קמא משקבע כי כבוד השופטת לארי-בבלי לא חייטה צריכה לציין במפורש את תנאי מעצר הבית. זומה שפרשנות זו אף היא פרשנות שאינה עולה בקנה אחד עם החלטת כבוד השופטת לארי-בבלי ועם הוראות החוק והפסיקה.

12. לא ניתן להגביל חירותו של אדם בצורה משתמעת ולא מפורשת וברורה, מבלי שברור לאותו אדם עד מתי חירותו מוגבלת ומבלי שניתנה לו הזכות לטעון בנושא.

- 13. לצורך ההמחשה נפליג במחשבתנו ונשאל האם במצב בו העורר היה ניתפס ביום 12.6.13 מחוץ לביתו היה ניתן להעמידו לדין בגין הפרת הוראה חוקית על פי החלטת כבוד השופטת לארי-בבלי? דומה שהתשובה לשאלה זו שלילית, שכן על פי עיקרון החוקיות לא ניתן להאשים אדם שעבר על איסור שאינו מפורש.
  - 14. זאת ועוד, בעניינינו אנו גם התנהלות המשיבה תמוהה. מדוע בחרה המשיבה לבקשת את שביקשה דווקא ביום 13.6.13, שעה שביום 10.6.13, ביקשה המשיבה יום מעצר אחד בכדי להגיש כתב אישום. ובעצם מדוע המשיבה לא ביקשה את הארכת התנאים במועד מאוחר יותר?
  - 15. בעצם הגשת הבקשה "להארכת תנאים" מנסה המשיבה לפגוע בחירותו של אדם שעה שפקעה הפגיעה בחירותו. לעניין זה אין לנו אלא לצטט את החלטת בית משפט נכבד זה בדיון שהתקיים בענייניו של העורר כי לא ננקל ישיב בית המשפט אדם ששוחרר למעצר. לתפיסתנו אנו הלכה זו יפה גם לענייניו.
  - 16. עוד יטען העורר, כי מאז יום 10.6.13 ועד למועד הגשת כתב האישום, לא חלה התפתחות בלתי צפויה בענייניו של העורר והוגש כנגדו כתב אישום רק בגין העבירות שיוחסו לו לחתחילה.
  - 17. בנוסף, במשך הזמן בו היה משוחרר העורר ממעצר הבית לא נטען כי מעל העורר באמונו של בית המשפט הנכבד. לא נטען כי העורר ביצע עבירות בתקופה זו ו/או שיבש את חחקירה.
  - 18. למעלה מן הצורך, יזכיר העורר מושכלות יסוד לפיהן שעה שהוא מואשם בעבירת רכוש כגון זו בה הוא מואשם ממילא לא קמא עילת מעצר מסוכנות סטטוטורית ממעשיו ויש לשחררו אך ורק בתנאים שיבטיחו התייצבותו למשפט באופן תקין.
- לנוכח כל האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את העורר, להורות על שחרורו של העורר מתנאי מעצר הבית ולקבוע כי אין מקום לדון בבקשת המשיבה ל"הארכת תנאי מעצר בית".

  
 אורי בר-עלי עו"ד  
 ב"כ העורר



בית משפט השלום בירושלים

13 יוני 2013

מ"ת 28895-06-13 מדינת ישראל נ'  
כהן(עציר)

28870-06-13

בפני כב' השופט ירון מינטקביץ

המבקשת מדינת ישראל

נגד

ירוחם כהן (עציר)

המשיב

נוכחים:

ב"כ המבקשת עוה"ד מוטי בניטה  
המשיב וב"כ עוה"ד ארז בר צבי

פרוטוקול

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8 ב"כ המבקשת: המשיב שוחרר בהליך מעצר ימים ביום 03/06/13 בין החלטה של מעצר הימים ביום  
9 03/06/13 ועד ליום 10/06/13, התקבלה ראייה שמשמעותה חוות דעת של מז"פ בדבר התאמת  
10 טביעות נעל. המאשימה בעקבות אותה חוות דעת הגישה בקשה למעצר בחזרה תובע. השופט  
11 ארי-בבלי החליטה את החלטתה. על החלטה זו הגשנו ערר בבית משפט המחוזי, השופט מוסק  
12 החליט את החלטתו. נבקש שעד תום ההליכים ישהה במעצר בית מלא בתנאי כפי שקבעה כבי  
13 השופטת כהן בתיק מ"י 3588-06-13. יחידת החקירות פעלה כפי שפעלה. המאשימה לא רצתה לבוא  
14 לבית המשפט אם הצהרת התובע ללא חוות דעת תתומה לגבי מידת הוודאות של הטביעה.

15  
16 ב"כ המשיב: אני חושב שכל ההתנהלות בתיק הזה זה התנהלות שתמוחה בעיני אדם מגיע לכבי  
17 השופטת אירית כהן. קריאה של ההחלטה הזאת מלמדת שביום 06/06/13 מאותו היום הוא לא  
18 במעצר בית. מגיעים היום לבית המשפט ומבקשים להאריך תנאים של מעצר בית שנגמרו ביום  
19 06/06/13. בית המשפט צריך לדחות את הבקשה על הסף.  
20 אבקש כי בית המשפט ימחק את הבקשה על הסף, כי המשיב משוחרר מיום 06/06/13, כבי השופט  
21 מוסק לא קבע כי מעצר הבית יוארך. ההלכה היא שאדם ששוחרר ממעצר לא יוחזר כמו גם אדם  
22 ששוחרר מתנאים מגבילים לא יוכל לחזור לתנאים מגבילים. יש כאן בקשה של אדם שמשוחרר  
23 ומגישים כתב אישום ומבקשים היום לשים אותו בתנאים מגבילים, דבר שאשר לא נתקלתי בו  
24 כסגנור. אם בית השפט יקבע שבכל זאת יש מקום לדון בבקשה, אבקש מספר ימים לצלם את חותיק  
25 וללמוד את החומר בזמן שהוא משוחרר.  
26  
27  
28

29  
30



בית משפט השלום בירושלים

13 יוני 2013

מ"ת 28895-06-13 מדינת ישראל נ'  
כהן(עציר)

החלטה

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33

בפני בקשה להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים ושחרורו בתנאים אשר נקבעו בהחלטת כב' השופטת ע. כהן בתיק מ"י 13-06-3588. זאת בגין כתב אישום אשר הוגש נגדו והמייחס לו עבירה של התפרצות לדירת מגורים.

אקדים מספר מילים להשתלשלות ההליכים שקדמו להגשת הבקשה:

המשיב נעצר בגין חשד לביצוע הפריצה והובא להארכת מעצר ביום 03/06/13. כבוד השופטת ע. כהן שדנה בבקשה הורתה על שחרור המשיב בתנאים שכללו מעצר בית מלא עד ליום 06/06/13, ערבות עצמית, ערבות צ"ג והפקדה.

לאחר שחרורו של המשיב התקבלה אצל המבקשת חוות דעת של מעבדת סימנים ממנה עלה כי יש חתאמה מלאה בין טביעות נעל שנמצאה בזירת ההתפרצות ובין נעל השייכת למשיב. לנוכח זאת, הוגשה בקשה להארכת מעצר בהסתמך על הצהרת תובע שנדונה בפני כב' השופטת ש. לארי-בבלי ביום 10/06/13. כבוד השופטת לארי-בבלי דחתה הבקשה והורתה כי המשיב ישוחרר בתנאים אותם קבעה כבוד השופט ע. כהן. ערר שהוגש על ההחלטה נדחה על ידי כבוד השופט כ. מוסק (עמ"י 13-06-20524).

בהחלטת השחרור, לא ציינה כב' השופטת ש. לארי-בבלי מועד פקיעת מעצר הבית. עתה בפני הבקשה להארכת אותם תנאים עד תום ההליכים.

ב"כ המשיב מתנגד לבקשה. לשיטתו מעצר הבית פקע ביום 06/06/13, ולנוכח העובדה שכבוד השופטת ש. לארי-בבלי לא הגבילה את מעצר הבית אלא רק קבעה שהמשיב ישוחרר באותם תנאים, משמעות החלטתה אינה כוללת באופן מעשי תנאי מעצר בית. לטעמי לא ניתן לקבל פרשנות זו. מההחלטה עלה בברור כי כבוד השופטת ש. לארי-בבלי התכוונה שהמשיב ישוחרר בדיוק לאותם תנאים אשר קבעה כבוד השופטת ע. כהן. לא היה עליה לציין במפורש כי התנאים כוללים גם את מעצר הבית.

מכל מקום, לאחר שעיינתי בחומר החקירה, נראה לי שיש בסיס לכאורי לבקשה. אדגיש, כי הדברים נאמרים בזהירות המתחייבת שכן ב"כ המשיב טרם טען בפני ובהחלט ייתכן כי לאחר שאשמע טיעונו אקבע אחרת.

כמו כן, לאחר שעיינתי בגיליון המרשם הפלילי של המשיב הכולל הרשעות קודמות רבות במגוון עבירות ובהן אלימות, רכוש, סמים, מרמה ועוד, בהחלט קיימת כלפי המשיב עילת מסוכנות.

יש טעם בטרזוניות אותן העלה ב"כ המשיב כלפי התנהלות המבקשת. בנסיבות אחרות, יתכן ואף היה בהן כדי להצדיק דחיית הבקשה, אך בשים לב לעברו הפלילי המכביד של המשיב, לא נראה לי כי באיזון הכולל יש לפקוד את התנהלותה של המבקשת על הציבור. אעיר, כי זהו התיק השני היום בו אני נדרש להעיר למבקשת על התנהלות דומה (ראה מ"ת 13-06-26033).





בית משפט השלום בירושלים

13 יוני 2013

מ"ת 13-06-28895 מדינת ישראל נ'  
כהן(עציר)

1 לנוכח האמור לעיל, אני מורה כי המשיב יעצר עד החלטה אחרת וישוחרר לאחר שיעמוד בתנאים  
2 אשר נקבעו בהחלטת כב' השופטת ע. כהן ביום 03/06/13. למען הסר ספק, אפרט התנאים בצורה  
3 מפורשת:

4 מעצר בית מלא בכתובת מלכי ישראל 8 ירושלים. יחד עם המשיב ישהה כל העת אחיו משה כהן.  
5

6 ערבויות והפקדה שניתנו בתיק מ"י 13-06-3588, יחולו עד החלטה אחרת בתיק זה.  
7 מובהר, כי המשיב עומד כבר עתה בתנאי החפקדה והערבויות ועל כן אין צורך בערבויות נוספות.  
8

9 קובע לדיון בפני ביום 16/06/13 בשעה 10:00.

10  
11  
12  
13

ניתנה והודעה היום ה' תמוז תשע"ג, 13/06/2013 במעמד הנוכחים.

יהונתן מינטקביץ, שופט

14

28895-6-10

בית משפט שלום ירושלים

פלייא 212204/2013 פ.א תחנת בנימין שי

המבקשת:

מדינת ישראל

באמצעות שלוחת תביעות יהודה שי

- נגד -

המשיב:

ירוחם בן אהרן כהן

ת.ז: 204105779-10, יליד 20/04/1992

רחוב אור החיים 19, מודיעין-על



**בקשה למעצר עד לתום ההליכים המשפטיים**

**לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996**

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת התפרצות לבית מגורים גניבה והחזקת נשק מסוכן.
2. למבקשת ראיות טובות להוכחת האישום ובכללן, בין היתר, חווד מז"פ לפיה נעלו של המשיב חלל המעל שהשאירה עקבה בזירה שנפרצה וכן שתיקת המשיב בחקירתו.
3. חוות הדעת שנתקבלה קובעת ברמת הוודאות הגבוהה ביותר כי "זאת הנעל" וכי ישנה התאמה במאפיינים יחודיים במידה כזו שלמומחה אין כל ספק מעשי לגבי היותם של המוצגים בעלי מקור משותף.
4. למיותר לציין כי הערכאות השונות, בהכרעותיהן השונות ייחסו משקל נכבד לראיות טביעת נעל בדרגת וודאות גבוהה ולהרשעתם בדין של נאשמים הגם שזו היתה הראיה הבכירה במארג הראיות ולעניין זה מפנה לתי"פ (באר-שבע) 8274/03 - מדינת ישראל נ' מרדכי ביטון. "ובאשר לטביעת סולית נעל בזירת העבירה - ומבחינת ערכה ומשקלה הראייתית, בהימצאה תואמת את סולית הנעל אשר נעל החשוד במקום ובעת ביצוע העבירה - הרק, שכידוע, ומן הפן העקרוני, ומאז פסק הדין בעי"פ 351/80 (שלמה חולי נגד מדינת ישראל, פד"י לה (3) 477) - שבו נתן ביהמ"ש העליון דעתו על השתכללותן של בדיקות הזיהוי למיניהן, בשנים האחרונות, ובכלל זה, טביעות סוליות נעל - נוטים בתי המשפט יותר ויותר לסמוך על בדיקות כאלה, לאחר ששוכנעו, לאור הנסיון שהצטבר במשך שנים, בדבר אמינותן המדעית; ומכאן, גם משקלן הראייתית, במישור המשפטי, וככאלה שניתן לסמוך עליהן כראיה מוצקה."
5. המשיב, התפרץ לבית מגורים במהלך חג השבועות, פתח תריס החלון שהיה סגור ונעול ופשט על הדירה פרץ חדרים, פתח מגירות ארזנות והרים מזרונני מיטות.
6. על רמת המסוכנות הגבוהה בהתפרצויות לבתי מגורים בשעה עלולים לנכות בני הבית, התייחסו בתי המשפט רבות ועמדו על הסכנה הטמונה בפגיעה בחייהם של בני הבית מעבר לסכנה בפגיעה ברכושם.
7. עילת המעצר לפיה מוגשת הבקשה נובעת מעצם התקיימות עילת המסוכנות לדידו של המשיב, זאת מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) - תשנ"ו 1996. מדובר במי שפוגע באופן שיטתי (בהזדמנויות רבות ברכושו של תולת לאור אורח חייו העברייני.
8. לחובת המשיב רישום פלילי מכביד עוד מהיותו קטין הכולל עשרות עבירות התפרצות אלימות וסמים בגינן אף ריצה עונשי מאסר.
9. המאשימה תבקש להורות על המשך מעצר הבית וכפי שהורה בימ"ש שלום בהחלטתו.

  
פקד דפנה תוסייה כהן, עו"ד  
תובעת מכח מינוי מפכ"ל

ה' תמוז תשע"ג  
13 יוני 2013

משטרת ישראל, שלוחת תביעות יהודה שי  
שלומציון 8, קומה ב, ירושלים  
טלפון: 02-6217400  
פקס: 02-6217420

29870/6-13

**בית משפט שלום ירושלים**

פלייא 212204/2013 פ.א תחנת בנימין שיי (04354201301431)

**המאשימה:**

**מדינת ישראל**

באמצעות שלוחות ונביעות יהודה שיי

- נ ג ד -

**הנאשם:**

**ירוחם בן אהרן כהן**

ת.ז: 204105779-10, יליד 20/04/1992

רחוב אור החיים 19, מודיעין-על

**כתב אישום**

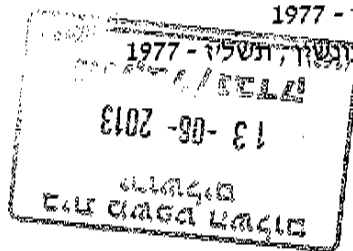
**הנאשם מואשם בזאת כדלקמן:**

**א. העובדות:**

1. בין התאריכים 14.5.13 ועד ליום 16.5.13 ובמועד שאינו ידוע במדויק למאשימה נכנס הנאשם אל חצר בית משפחת שיפמן שברחוב נתיבות המשפט 44 מודיעין עילית (להלן: "הבית").
2. הנאשם הסתובב בחצר הבית ומצא את החלון יתד שאינו מסורג. הנאשם הרים את תריס החלון שהיה סגור ונעול ונכנס דרך החלון לבית.
3. מיד ובסמוך לאחר שנכנס אל פנים הבית, שבר הנאשם את מנעול דלת חדר השינה ופרץ אותו, עבר מחדר לחדר, הרים את מזרני המיטות, פתח ארונות בגדים, ארונות מטבח, מגירות שידת הסלון, וסרק אחר רכוש.
4. בהמשך לאמור נטל הנאשם ממגירת השידה שבחדר הילדים 500 ש"ח במזומן ויצא מהדירה כשהכסף ברשותו.
5. במעשיו התפרץ הנאשם לבית מגורים, בצע גניבה וגרם נזק לרכוש במזיד.

**ב. הוראות החיקוק:**

1. **התפרצות למגורים/תפילה לבצע עבירה** - עבירה לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשלז - 1977
2. **גניבה** - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשלז - 1977
3. **היזק לרכוש במזיד** - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשלז - 1977



**ג. עדי התביעה:**

1. אלטר שיפמן (ת.ז. : 024559064-10) - מודיעין-על, נתיבות המשפט 44
2. אברהם דרעי (מ.א. : 1108646) - משטרת ישראל, נוער בנימין
3. משה כהן (מ.א. : 1080076) - משטרת ישראל, נוער בנימין
4. נימרוד סוסתילאל (מ.א. : 1068949) - משטרת ישראל, יחידת זיהוי בנימין שיי
5. אמיר שאולוף (מ.א. : 1102136) - משטרת ישראל, משרד מוצגים מז"פ
6. אברהם בנעמו (מ.א. : 996140) - משטרת ישראל, מודיעין ובילוש בנימין
7. אברהם ישי (מ.א. : 961144) - משטרת ישראל, יחידת בילוש בנימין
8. אסיה וינוקרוב - חווד מז"פ מטא"ר
9. ישראל זהבי - קצות החושן 23 מודיעין עילית
10. בגוד והנעלה

פקד דפנה תוסייה כהן, ע"ד  
תובעת מכח מינוי מפכ"ל

ה' תמוז תשע"ג

13 יוני 2013

**הודעות לבית משפט**

\* בהתאם לסעיפים 15 ו 15א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב – 1982, מודיעה המאשימה כי ישנה אפשרות שהתביעה תעתור למאסר בפועל בנוגע לנאשם.

**הודעות לנאשם**

\* הנאשם יכול שימונה לו סניגור ציבורי אם מתקיים בו אחד התנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18 (א) לחוק הסנגוריה הציבורית, התשנ"ו – 1995.

משטרת ישראל, שלוחת תביעות יהודה שיי

שלומציון 8, קומה ב, ירושלים

טלפון: 02-6217400

פקס: 02-6217420